

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 19C/84/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112221652
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kuzmová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2022:4112221652.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Luciou Kuzmovou v spore žalobcu: B. R., nar. XX.X.XXXX, bytom T. XX, 949 01 Nitra, zastúpený: JUDr. Lukáčová & partners s.r.o., IČO: 47 237 244, so sídlom Mostná 72, 949 01 Nitra, proti žalovanému: AUTOL s.r.o., IČO: 36 414 671, so sídlom Kragujevská 12, 010 01 Žilina, zastúpený: Advokátska kancelária POLÁČEK & partneri s.r.o., IČO: 47 257 032, so sídlom Dlhá ulica 2039/6, 974 05 Banská Bystrica, o určení, že žalovaný nie je oprávnený navrhnuť výkon záložného práva a iné, takto

rozhodol:

I. Súd návrh žalobcu na prerušenie konania do skončenia konania o dovolaní žalobcu voči rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 9Co/62/2021-709 zo dňa 17.3.2022 zamietá.

II. Súd žalobu zamietá.

III. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Nitra dňa 3.7.2012 sa žalobca domáhal, aby súd určil, že žalovaný nie je oprávnený navrhnuť výkon záložného práva za účelom uspokojenia pohľadávky vyplývajúcej z Úverovej zmluvy č. XX/XX/XXXXXXXXX zo dňa 20.11.1995 na záloh, ktorým sú nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k. ú. Štefanovičová, zapísané na LV č. XXX, a to parcely registra C: parc. č. 210/2 o výmere 14 6238 m² - orná pôda a parc. č. 234/9 o výmere 17 7648 m² - orná pôda. Ďalej žiadal, aby súd určil, že žalovaný nie je oprávnený domáhať sa uspokojenia svojej pohľadávky vyplývajúcej z Úverovej zmluvy č. XX/XX/XXXXXXXXX zo dňa 20.11.1995 zo zálohu - nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. Štefanovičová, zapísaných na 2 19C/84/2012

LV č. XXX, a to parcely registra C: parc. č. 210/2 o výmere 14 6238 m² - orná pôda a parc. č. 234/9 o výmere 17 7648 m² - orná pôda. Súčasne sa žalobca domáhal určenia, že záložné právo k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v k. ú. Štefanovičová, zapísaným na LV č. XXX, a to parcely registra C: parc. č. 210/2 o výmere 14 6238 m² - orná pôda a parc. č. 234/9 o výmere 17 7648 m² - orná pôda zapísané v prospech žalovaného na základe úverovej zmluvy č. XX/XX/XXXXXXXXX- V 2198/95-34/95, V 8872/07-2/08, Zmluvy o postúpení pohľadávky N 751/00, Nz719/00, Zmluvy o postúpení pohľadávky N 809/2003, Nz 86926/2003, Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.2.2008 a Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 1.3.2010-Z-4915/10-49/11 neexistuje. Žalobca tiež žiadal priznať mu náhradu trov konania.

2. V žalobe uviedol, že na základe kúpnopredajnej zmluvy, ktorej vklad bol povolený pod V 2722/08-31/08 sa stal výlučným vlastníkom nehnuteľností. Tieto nehnuteľnosti nadobudol žalobca od predávajúceho aj s ťarchou, a to záložným právom zapísaným v prospech záložného veriteľa, toho času Agro Banky Praha. Listom z 23.1.2012 žalovaný vyzval žalobcu ako záložného dlžníka na splnenie dlhu vyplývajúceho z úverovej zmluvy zo dňa 20.11.1995, ktorú uzatvoril obligačný dlžník L. H., bytom Banská 541/3, Turčianske Teplice s pôvodným veriteľom. Žalovaný listom z 28.2.2012 oznámil začatie výkonu záložného práva aj Správe katastra Nitra. Žalobca listom z 18.6.2012 vyzval žalovaného, aby bezodkladne upustil od výkonu záložného práva priamym predajom z dôvodu, že žalobca ako záložný dlžník vzniesol námietku premlčania pohľadávky vyplývajúcej z úverovej zmluvy zo dňa 20.11.1995. Žalovaný však napriek uvedenému vo výkone záložného práva pokračoval a dňa 22.6.2012 podal na Správu katastra Nitra návrh na vklad vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy z 18.6.2012, ktorou mal záujem previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na kupujúcu G. H.. Žalobca ďalej dôvodil, že pohľadávka z úverovej zmluvy zo dňa 20.11.2015 je premlčaná, za premlčané považuje aj záložné právo k nehnuteľnostiam ako aj samotný nárok na výkon záložného práva priamym predajom. Tvrdil tiež, že v dôsledku premlčania záložného práva zaniklo i samotné záložné právo.

3. V podanej žalobe sa žalobca domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd žalovanému uloží, aby sa zdržal výkonu záložného práva priamym predajom nehnuteľností a to až do právoplatného skončenia tohto konania. Uznesením č.k. 19C/84/2012-23 zo dňa 10.7.2012 súd návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel.

4. Žalovaný podal voči uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia odvolanie, v ktorom argumentoval nesprávnou vecnou a miestnou príslušnosťou súdu ako aj nedostatky týkajúce sa zastupovania žalobcu. K meritu prejednávanej veci uviedol, že považuje za nelogické, že žalovaný sa má zdržať výkonu záložného práva, keď je zrejmé, že k samotnému výkonu záložného práva priamym predajom už došlo. Podľa žalovaného nemohlo dôjsť k žiadnemu premlčaniu a aj keby k premlčaniu došlo, poukazujúc na ust § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka uvádza, že záložný veriteľ sa môže domáhať uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď je zabezpečená pohľadávka premlčaná. Za neobvyklé považuje žalovaný aj tú skutočnosť, že pôvodní vlastníci nehnuteľnosti B. R. a D. F. previedli nehnuteľnosti na pani opatrovateľku F. a táto previedla nehnuteľnosti na žalobcu. V danom prípade môže ísť podľa žalovaného o veľký a dobre zorganizovaný podvod, čo bolo aj predmetom trestného konania vedeného na OR PZ OKP Nitra pod č. 1987/OEK-NR-10.

5. O odvolaní žalovaného voči uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 9Co/27/2013-59 zo dňa 1.3.2013, ktorým napadnuté uznesenie potvrdil.
3 19C/84/2012

6. Súd prvej inštancie spor rozhodol rozsudkom zo dňa 22.10.2014, č. k. 19C/84/2012-217 tak, že žalobu zamietol, o trovách konania si vymienil rozhodnúť až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Dôvodom zamietnutia žaloby bol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní. Súd ako predbežnú otázku riešil skutočnosť, že žalobca nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam. Súd zistil, že na základe kúpnej zmluvy zo dňa 10.12.2007 pôvodný vlastník nehnuteľností B. R. ako predávajúci odpredal predmetné nehnuteľnosti G. F. a jeho manželke D. F. do ich bezpodielového spoluvlastníctva. Vzhľadom k tomu, že B. R. nebol z dôvodu prítomnosti organického psychosyndrómu ústiaceho až do demencie v čase predaja nehnuteľností a podpísania zmluvy v decembri 2007 schopný realizovať žiadne právne úkony, nemohol na G. F. a D. F. previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam a títo ho nemohli ďalej previesť na žalobcu. Súd si ako predbežnú otázku vyriešil, že žalobca nemohol platne nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam a nie je preto na podanie tejto žaloby aktívne vecne legitímovaný.

7. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 7Co/253/2015-245 zo dňa 28.4.2017 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd dospel k záveru, že postup súdu prvej inštancie, ktorý si riešil otázku platnosti kúpnych zmlúv, ktorými sa prevádzali sporné nehnuteľnosti, ako predbežnú otázku v tomto konaní, nebol správny. Je zrejmé, že na tomto súde pod sp. zn. 19C/227/2014 prebieha iné konanie, predmetom ktorého je práve určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam. Správne mal súd prvej inštancie toto konanie prerušiť

až do skončenia konania, v ktorom sa tunajší súd zaoberá otázkou platnosti kúpnych zmlúv ako vecou samou.

8. Uznesením č. k. 19C/84/2012-262 zo dňa 8.6.2018 súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 19C/227/2014.

9. Po skončení konania vedeného Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 19C/227/2014 súd spor znova pojednal na pojednávaní za prítomnosti právnych zástupcov strán sporu.

10. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní zotrvala na podanej žalobe, ktorej žiadala vyhovieť. Poukázala na skutočnosť, že záložné právo, ktoré je zapísané na LV č. 266 k. ú. Štefanovičová je zabezpečovacím prostriedkom z titulu úverovej zmluvy č. 72/9510872841 zo dňa 20.11.1995. Táto pohľadávka vzhľadom na to, že ide o obchodno-právny vzťah, podlieha výlučne Obchodnému zákonníku. Uvedená pohľadávka bola prihlásená do konkurzu, ktorý bol vyhlásený dňa 30.6.1998. Vzhľadom na ust. § 408 ods. 1, kde Obchodný zákonník upravuje absolútnu premlčaciu dobu, táto pohľadávka bola premlčaná dňa 30.6.2008. Konkurzné konanie bolo skončené 26.4.2007. S poukazom na ust. § 408 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak bolo právo právoplatne priznané v súdnom konaní neskôr ako 3 mesiace pred uplynutím premlčacej doby, môže sa rozhodnutie vykonať do 3 mesiacov odo dňa, keď sa môže začať. Z uvedeného vyplýva, že ak by aj konkurzné konanie skončilo po uplynutí absolútnej premlčacej doby, to znamená po 30.6.2008, zákon umožnil žalovanému v lehote ďalších 3 mesiacov pristúpiť k výkonu záložného práva z titulu splatnej pohľadávky. Treba tu prihliadať na § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kde je uvedené, že záložné práva sa nepremičujú skôr ako zabezpečená pohľadávka. Pretože dňa 30.6.2008 ako najneskorší možný dátum bola predmetná pohľadávka premlčaná, dňa 28.2.2012 nemohol žalovaný začať výkon záložného práva vzhľadom na vznesenú námietku premlčania záložného práva žalobcu. Právna zástupkyňa žalobcu vyjadrila nesúhlas s rozhodnutiami súdu v konaní sp. zn.

4 19C/84/2012

19C/227/2014. Uviedla, že žalobca podal v predmetnej veci dovolanie. Žalobca má za to, že vzhľadom na skutočnosti, ktoré vyšli najavo v konaní 19C/227/2014, je zrejmé, že ide o zastieraný právny úkon Mariety H., ktorá má byť vlastníkom nehnuteľnosti z titulu výkonu záložného práva priamym predajom, o ktorý sa pokúsil žalovaný, zároveň G. H. je v postavení opatrovníčky toho času právoplatne určeného vlastníka nehnuteľností B.a R.a. Z konania G. H. je zrejmé, že ide výlučne o jej subjektívny úmysel vlastniť nehnuteľnosť bez ohľadu o záujmy B.a R.a. Aj z uvedeného žalobca považuje za nutné na účely ochrany právnych záujmov tretích osôb, aby došlo k určeniu, že záložné právo neexistuje. Tvrdenie G. H. v konaní sp. zn. 19C/227/2014, že je jedinou dedičkou B.a R.a, a preto sa ona jediná stane vlastníkom nehnuteľnosti, je právne bezvýznamná skutočnosť, pretože ani ona sama nemôže mať vedomosti, ako v budúcnosti dopadne dedičské konanie pre prípad smrti B.a R.a. Hoci v súčasnom stave žalobca podľa právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Nitra v konaní 19C/227/2014 nie je vlastníkom sporných nehnuteľností, žalobca požaduje z dôvodu ochrany právnych záujmov tretích osôb rozhodnúť tak, že súd určí, že záložné právo neexistuje a žalovaný nie je oprávnený navrhnuť výkon záložného práva. Považuje za dôležité z dôvodu existencie mimoriadnych opravných prostriedkov a z toho dôvodu, že vzhľadom na dobromyseľnosť sa žalobca považuje za vlastníka nehnuteľnosti, navrhnuť prerušenie tohto konania do rozhodnutia o dovolaní na NS SR. Uvedené považuje za dôležité aj z toho dôvodu, že v prípade, že žalovaný uskutoční výkon záložného práva a v budúcnosti najvyšší súd rozhodne o zrušení rozhodnutí okresného a krajského súdu v konaní 19C/227/2014, nebude možné, resp. bude veľmi sťažené vzhľadom na uskutočnený výkon záložného práva domáhať sa navrátenia do pôvodného stavu a žalobcovi tak vznikne ujma.

11. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní žiadal, aby súd vzhľadom na stratu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu žalobu zamietol, pre prípad procesného úspechu si uplatnil nárok na náhradu trov konania.

12. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný pre rozhodnutie podstatný skutkový stav:

13. Z výpisu z listu vlastníctva č. 266 k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. Štefanovičová, a to parcely registra „C“ parcelné č. 210/2 - orná pôda o výmere 146 238 m² a parcelné č. 234/9 - orná pôda

o výmere 177 648 m² vyplýva, že ako výlučný vlastník nehnuteľností je zapísaný žalobca. V časti „C“ listu vlastníctva sú zapísané ťarchy, a to záložné právo AUTOL, s.r.o., IČO: 36414671 podľa úv. zml. č. XX/XX/XXXXXXXX - V 2198/95 - 34/95, V 8872/07-2/08, Zmluva o postúpení pohľadávky N 751/00, Nz 719/00, Zmluva o postúpení pohľadávok N 809/2003, Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 20.2.2008, Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 1.3.2010.

14. Okresný súd Nitra rozsudkom č. k. 19C/227/2014-616 zo dňa 12.4.2021 vo výroku I. určil, že výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. Štefanovičová, parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape, a to parc. č. 210/2 o výmere 146 238 m² - orná pôda a parc. č. 234/9 o výmere 177 648 m² - orná pôda je B. R., nar. 8.2.1954, bytom Bellova 447/12, 949 11 Nitra. Tento rozsudok nadobudol vo výroku I. právoplatnosť dňa 11.4.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k 9Co/62/2021-709.

15. Z podanej žaloby je zrejmé, že žalobca sa považuje za vlastníka sporných nehnuteľností a domáha sa ochrany svojho vlastníckeho práva tým, že žiada určiť, že žalovaný nie je oprávnený navrhnúť výkon záložného práva, domáhať sa uspokojenia
5 19C/84/2012

z predaja zálohu a určenia, že záložné právo k nehnuteľnostiam, o ktorých tvrdí, že je ich vlastníkom, neexistuje. Súd dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť a to z dvoch dôvodov: nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a nedostatok naliehavého právneho záujmu na žalobou požadovanom určení.

16. Hoci je žalobca ako vlastník zapísaný v katastri nehnuteľností, z právoplatného rozsudku tunajšieho súdu vyplýva, že žalobca nikdy platne vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nenadobudol, teda ich vlastníkom nie je. Uvedené skutočnosti boli jednoznačne preukázané v súdnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 19C/227/2014, ktoré je v súčasnosti právoplatne skončené. V tomto konaní bolo definitívne a s konečnou platnosťou určené, že výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností je B. R., nar. 8.2.1954, bytom Bellova 447/12, 949 01 Nitra. Pokiaľ žalobca v tomto konaní argumentoval zásahmi do vlastníckeho práva, ktoré mu nesvedčí, žalobe nie je možné vyhovieť. Možno tiež konštatovať, že žalobcovi chýba na podanie takejto žaloby aktívna vecná legitímácia.

17. K tomu, aby sa niekto stal stranou konania, netreba, aby bol účastníkom hmotno- právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide - stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom), alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či on aj žalovaný sú skutočne účastníkmi hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého žalobca vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je žalobca subjektom práva a žalovaný subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v civilnom procesnom práve používa pojem vecná legitímácia. Vecnú legitímáciu má ten subjekt, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa žalobca subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, resp. subjektívne vníma žalovaného ako účastníka určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či žalobca a žalovaný účastníkmi daného hmotnoprávneho vzťahu objektívne sú, alebo nie sú. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), v skutočnosti objektívne nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Cdo 192/2004). Aktívnu vecnú legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať, pasívnu legitímáciu sa rozumie hmotnoprávne postavenie, z ktorého žalovanému vyplýva určitá povinnosť. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej existencie tvrdeného práva na strane žalobcu alebo pasívnej existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je tak imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo/205/2009). Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam nikdy platne nenadobudol, a preto pokiaľ svoj

nárok voči žalovanému odvodzoval práve od vlastníctva vyššie uvádzaných nehnuteľností, k uplatneniu uvedeného nároku mu chýba aktívna vecná legitímácia, žalobca nie je nositeľom práv uvádzaných v žalobe, jeho žalobe preto nie je možné vyhovieť.

18. Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o:

a) splnení povinnosti,
6 19C/84/2012

b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

19. Z dikcie ustanovenia § 137 písm. c/ CSP vyplýva, že právny záujem žalobcu na požadovanom určení musí byť podľa požiadavky zákona kvalifikovaný, t. j. naliehavý. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností, ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie alebo konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené, alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým. Za nedovolenú možno považovať určovaciu žalobu, ktorá neslúži potrebám praktického života, ale vedie len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov. Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha (žalobcu). Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi stranami a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je, alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši (odstraňuje neistotu vzťahu strán sporu alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie). Návrhom podľa § 137 písm. c/ CSP (predtým § 80 písm. c/ OSP) možno uplatniť tak pozitívne ako aj negatívne určenie, či tu právny vzťah alebo právo je, alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že na určení právneho vzťahu alebo práva v čase rozhodovania súdu má žalobca naliehavý právny záujem, zaťažuje žalobcu. Nepreukázaná existencia naliehavého právneho záujmu v čase rozhodovania súdu vedie k zamietnutiu určovacieho návrhu (rozsudok NS SR sp. zn. 2 Cdo 252/2009 zo dňa 28.9.2010).

20. Vzhľadom k tomu, že súd dospel k záveru, že žalobca nie je vlastníkom sporných nehnuteľností, nemôže podanou určovacou žalobou dosiahnuť odstránenie spornosti práva alebo neistoty. Osoba, ktorá nehnuteľnosti nevlastní, nemôže byť ani prípadným výkonom záložného práva nijako dotknutá. Určenie, že žalovaný nie je oprávnený navrhnuť výkon záložného práva, určenie, že žalovaný nie je oprávnený domáhať sa uspokojenia zo zálohu, či určenie, že záložné právo neexistuje, právne postavenie žalobcu nijako neovplyvní a nedotkne sa ho. Súd preto konštatuje, že žalobca naliehavý právny záujem na požadovaných určeníach nemá. Neosvedčenie naliehavého právneho záujmu na žalobou požadovaných určeníach je samostatným a prvoradým dôvodom zamietnutia žaloby. Súd nedostatok naliehavého právneho záujmu konštatuje v prípade všetkých troch petitov žalobného návrhu, čo je dôvodom pre zamietnutie žaloby bez toho, aby sa súd ďalej zaoberal meritom prejednávaneho sporu.

21. K argumentu zástupkyne žalobcu o potrebe žalobe vyhovieť z dôvodu ochrany záujmov tretích osôb súd uvádza, že tomuto argumentu ani celkom nerozumie, nie je zrejmé, záujmy ktorých tretích osôb majú byť navrhovanými určeníami v prípade vyhovenia žalobe ochránené. Pokiaľ sa akékoľvek tretie osoby mienia domáhať určenia práv uvádzaných v petite tejto žaloby, je potrebné aby si sami podali žalobu, ktorej dôvodnosť súd vo vzťahu

7 19C/84/2012

k nim posúdi. Určovať existenciu či neexistenciu práv bez toho, aby tieto boli spojené s konkrétnym subjektom, nie je možné.

22. Podľa § 162 ods. 1 CSP súd konanie preruší, ak:

- a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť,
- b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) návrh na začatie konania,
- c) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti.

23. Podľa § 162 ods. 3 CSP o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

24. Podľa § 164 CSP ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

25. Súd sa zaoberal i návrhom žalobcu na prerušenie tohto konania do právoplatného skončenia konania o dovolaní žalobcu voči rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 9Co/62/2021-709 zo dňa 17.3.2022, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 19C/227/2014-616 zo dňa 12.4.2021. Tento návrh súd vyhodnotil ako nedôvodný. Dovolacie konanie nie je zákonnou prekážkou postupu konania taxatívne vymedzenou v § 162 ods. 1 CSP, a preto súd nemôže nekonať a nerozhodovať vo veci len z dôvodu, že v súvisiacom spore je začaté dovolacie konanie a to ani na základe § 164 CSP, pod ktoré nemožno subsumovať mimoriadny opravný prostriedok, na základe sa začína dovolacie konanie (rozhodnutie ÚS SR z 2.6.2009 sp. zn. II ÚS 220/09-15). Vyčkávať na rozhodnutie dovolacieho súdu nepovažuje súd v tomto konaní za dôvodné, uvedené by bolo podľa názoru súdu aj v rozpore s právom strán na prerokovanie sporu bez zbytočných prieťahov. Žalobca navyše ani nepreukázal, či vôbec dovolanie podal. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

26. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V tomto spore bol úspešný žalovaný, kým žalobca žiadny materiálne merateľný úspech nedosiahol. Žalovaný má preto voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania, a to tak pred súdom prvej inštancie ako aj nárok na náhradu odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %).

27. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom 8 19C/84/2012

rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.